

11. Dobový letecký den Mladá Boleslav, sobota 11.6.201

Na tuto akci jsme vyrazili už v pátek s tím, že přenocujeme na letišti a v sobotu po skončení leteckého dne pojedeme domů. Jak se vykomunikovalo na tlachárně, tak také bylo. Na poslední chvíli se omluvil pouze Vladimír.

V pátek v podvečer tedy byli na místě: Vrágovi, Hnilicovi, Kabláskovi, Ozzy, Guryčovi, Němcovi, Kamil a celá letka Barbarů. V sobotu ráno ještě přijeli Cimbůrkovi. Protože byla možnost na noc umístit naše letadla do hangáru mezi velká letadla, využili jsme ji a složili jsme stroje prakticky hned po příjezdu, mezitím drahé polovičky nachystali potřebné zázemí základny. Po nezbytném odzkoušení letadel jsme se vydali směrem k hangáru, abychom uložili na noc letadla. Při zpáteční cestě na základnu se dalo jedno točené a potom se pomalu rozběhlo tradiční večerní posezení s hudební produkcí Ozzyho. No, pělo se nakonec přes půlnoc.

V sobotu ráno to začalo. Na letišti začínal organizační shon, lidí pomalu přibývalo, přilétávala letadla, organizátoři kolabovali. My jsme přemístili letadla z hangáru na vytyčené místo na ploše, které bylo úplně jinde, než bylo původně sděleno, ale pro nás to byla výrazně lepší pozice, následovalo poučení, kudy že se můžeme vlastně pohybovat, byli jsme označeni barevným páskem, obdrželi stravenku a informaci o přibližném času startu. Letadla byla vystavena a tak hurá ke svým věcem na druhém konci letiště. A nastalo první nemilé překvapení: byli jsme označeni stejným barevným páskem, jaký měli diváci no a ostraha, která ostražitě hlídala všechny a všechno nás nechtěla pustit dál. Po složitém vyjednávání, kdy musel doběhnout dokonce jeden z organizátorů, nám bylo zaručeno, že alespoň ke svým věcem se dostaneme. To druhé překvapení spočívalo po našem vystoupení a to v celkem ponižujícím se doptávání ve stánku od stánku, kdeže nám vydají na stravenku jídlo. Podařilo se, ale dle mého názoru, ten kus polosyrového kuřete za to nestál. Ale předběhl jsem.

Náš let byl naplánován prakticky na úvod leteckého dne jako třetí číslo v pořadí. Čas určený pořadatelem k instalaci pyra jsme dodrželi. No a potom už zbývalo jenom v daný čas letět. Abych nezapomněl: akrobatický Fox nám trochu rozhodil při neplánovaném přistání na pojízďecí dráhu velký výmet, trochu jsme se polekali, možná nasr...., ale nakonec všechno dobře dopadlo. Alespoň pro nás. Fox byl na tom trošičku hůře. Po ukázce Be-50 jsme nastoupili s naším pořadem doprovázeným pyrotechnickými efekty 🎆. Všichni odstartovali, spojenci kroužili tentokrát jak měli a na povel se zaútočilo. Vše šlo jak po drátkách než Kája Speed přestal řídit svého Pupa, ze kterého zbyla bohužel pouze hromádka čehosi. Škoda. Navíc Kája si zaslouží veliký obdiv, protože ho dal dohromady za týden jako náhradu za stejně ztraceného v Pleších. No, a aby to nebylo všechno, tak nám pořadatel v polovině vystoupení jaksi sdělil, že na nás padají paragáni, kteří vyskákali dřív kvůli blížící se frontě. Takže to byl potom celkem mazec a přistávalo se dost narychlo a bez řídicího přistání. No, nakonec jsme posedali všichni a s ohledem na situaci to nebylo až tak špatné. Během uklízení pyra nám sice skoro na hlavu padali výsadkáři, ale to už byla jenom taková třešinka na dortu.

Samotný letecký den byl velký zážitek. Vystoupení měla dynamiku a pořadatel se snažil zajistit pestrý program. Takže byly k vidění ukázky od proudových Gripenů AČR přes druhoválečné stroje až po historické letouny, provozované Nadací Metoděje Vlacha, jež má svoje muzeum právě u letiště v Mladé Boleslavi a která je jednou z organizátorů právě tohoto leteckého dne. K vidění byly větroně stejně jako akrobatické speciály, dokonce několik průletů povedlo ATR patřící ČSA a nad letištěm se na minimálce proletěl také Boeing Travel Servisu. Zážitek pro diváky jistě veliký. Letadla pak dále doplnily vystoupení historických skupin, kdy na ploše letiště proti sobě bojovali vojáci ruské a německé armády podporované ze vzduchu bojovými letadly. Následovala přehlídka historických vozidel a potom se už zase létalo. Celý letecký den, i přes dobrou atmosféru, byl doprovázen strachem ze studené fronty, která letiště obcházela. Sice během dne spadlo pár drobných kapek, ale celkem to nestálo ani za řeč. Nicméně právě konec leteckého dne už byl poznamenán velkým napětím když už začne pršet, a tak jsme naše stroje zrychleně přesunuli na naši základnu a radši rychle rozložili a naložili. Nutno poznamenat, že za úžasné pomoci mechaniků, v rekordním čase a to včetně Staakena.

Následovala cesta domů, pro některé byla delší, některé kratší. Ale tak to je a příště to bude obráceně.

Vystoupení se podle ohlasů líbilo, a to je vlastně to nejdůležitější. Tak příště v Chotěboři.

Za GWFC Vít'a